

прегръдки на пригответенитѣ му отъ сждбата лавини между които намѣри и своята агония.

При такова едно съзнание и преценка на изминатото, се отпочва шестия сезонъ.

Пристѣпва се къмъ работа съ репертуаръ: „Въ града“ (Дина Гланкъ) отъ Юшкевичъ, „Огньветѣ на Св. Ивановата нощ“ отъ Зудерманъ, „Зщастие“ отъ Пшибишевски, „Строитель Соланесъ“ отъ Ибсенъ, „Заклети другари“ отъ Фулда, „Праздника на мира“ отъ Хауптманъ, „Когато ние мъртвитѣ се пробудимъ“ отъ Ибсенъ.

Все съ прежната интензивностъ и любовъ се приготвя тоя репертуаръ за сезона 1907/08 г. пробнитѣ представления на които се даватъ предъ Казанлъчане. (Казанлъкъ бѣше лѣтната резиденция на Съвременъ театръ, тамъ той приготвяваше своитѣ репертуари).

Почва се следъ това наново турне отъ градъ на градъ, все така радушно посрещани, както въ минали години.

Чувствува се, обаче, какъ чезнатъ силитѣ на театра и какъ общиятъ духъ пада. Иначе не можеше и да бжде. Тритѣ важни стълба: Маня Икономова, Стефанъ Димитровъ, и Манасъ Анастасовъ, бѣха вече болни. А четвъртиятъ стълбъ—Матей—колкото и да крепеше духа си, не можеше да не страда за първитѣ трима, и за дѣлото, което умираше ведно съ тѣхъ.

* * *

Трупата продължаваше своя пжтъ

Репертуаръ силенъ, игра на артиститѣ стихийна, но чувствува вече Матю, че смъртта е ударила жилото си въ душата му, че любимото му здание се люлѣе, и опоритѣ му гинатъ, че близъкъ е денъ на истинската му *самота*.

Дохажда Театърътъ пакъ въ София.

Издава се афишъ, съ необичайна уговорка въ съдържанието му, че репертуарътъ, съ който е дошелъ тоя пжтъ Съвременъ театръ въ София, е *самъ за мислящитѣ*.